ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 29. července 2026 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Evy Rejchrtové a soudců JUDr. Hany Navrátilové a JUDr. [jméno] [příjmení] odvolání obžalovaných [jméno] [jméno], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození] a [jméno] [příjmení], [datum narození], a dále odvolání poškozených [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], Českého rybářského svazu z.s., [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], města Jindřichův Hradec, [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], zastoupených zmocněncem [příjmení] [jméno] [příjmení], LL.M., Ph.D., poškozených [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], zastoupených zmocněncem [příjmení] [jméno] [příjmení], [příjmení], LL.M., poškozené [jméno] [příjmení], zastoupené zmocněncem [příjmení] [jméno] [příjmení] a poškozených [jméno] [příjmení] a Bc. [jméno] [příjmení], zastoupených zmocněncem [příjmení] [jméno] [příjmení], podaná proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 2. prosince 2025, č.j. 4 T 9/2025-200, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. f) odst. 2 trestního řádu se napadený rozsudek zrušuje ve výroku, kterým byli podle § 229 odst. 1 trestního řádu poškození:

[příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], Český rybářský svaz z.s., [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], město Jindřichův Hradec, [jméno] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [jméno] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [jméno] [příjmení], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno] a [příjmení] [jméno],

všichni zastoupeni společným zmocněncem [příjmení] [jméno] [příjmení], LL.M., Ph.D., advokátem se sídlem Jandova 185/6, 190 00 Praha 9 – Vysočany,

poškození:

[jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [příjmení] [příjmení],

všichni zastoupeni společným zmocněncem [příjmení] [jméno] [příjmení], [příjmení], LL.M., advokátem se sídlem Litovelská 1349/2b, 779 00 Olomouc,

poškozená:

[jméno] [příjmení],

zastoupená společným zmocněncem [příjmení] [jméno] [příjmení], advokátem se sídlem Buzulucká 431, 500 03 Hradec Králové,

poškozené:

[jméno] [příjmení] a Bc. [jméno] [příjmení],

obě zastoupeny společným zmocněncem [příjmení] [jméno] [příjmení], advokátem se sídlem 9. května 678/20, Tábor 2,

odkázáni se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 259 odst. 3 trestního řádu se znovu rozhoduje takto:

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou obžalovaní povinni zaplatit náhradu majetkové škody poškozeným:

obžalovaní [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] (dříve [příjmení]) společně a nerozdílně

[jméno] [příjmení], narozenému [datum], bytem [adresa], v částce 206 979,60 Kč,

[jméno] [příjmení], narozenému [datum], bytem [adresa], v částce 162 411,65 Kč,

[jméno] [příjmení], narozené [datum], bytem [adresa], v částce 29 893,29 Kč,

obžalovaní [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno] a [jméno] [příjmení] společně a nerozdílně

[jméno] [příjmení], narozené [datum], bytem [adresa], v částce 24 586 Kč,

[jméno] [příjmení], narozené [datum], bytem [adresa], v částce 135 328,94 Kč,

obžalovaní [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] společně a nerozdílně

[jméno] [příjmení], narozenému [datum], bytem [adresa], v částce 489 178 Kč,

[jméno] [příjmení], narozené [datum], bytem [adresa], v částce 46 184 Kč,

obžalovaní [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] společně a nerozdílně

[jméno] [příjmení], narozené [datum], bytem [adresa], v částce 31 401 Kč,

obžalovaní [jméno] [jméno] a [jméno] [příjmení] (dříve [příjmení]) společně a nerozdílně

[jméno] [příjmení], narozenému [datum], bytem [adresa], v částce 76 980 Kč,

obžalovaný [jméno] [příjmení] sám

[jméno] [příjmení], narozené [datum], bytem [adresa], v částce 768.644,50 Kč,

[jméno] [příjmení], narozenému [datum], bytem [adresa],

[jméno] [příjmení], narozené [datum], trvale bytem [adresa], v částce 116 000 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 11,5 % ročně z této částky od 8.10.2025 do zaplacení,

[jméno] [příjmení], narozené [datum], bytem [adresa], v částce 205 000 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 11,5 % ročně z této částky od 8.10.2025 do zaplacení,

[jméno] [příjmení], narozenému [datum], bytem [adresa], v částce 429 050 Kč,

[jméno] [příjmení], narozené [datum], bytem [adresa] u Litvínova, v částce 390 000 Kč,

[jméno] [příjmení], narozené [datum], bytem [adresa], v částce 154 700 Kč,

[jméno] [příjmení], narozené [datum], bytem [adresa], v částce 192 900 Kč,

[jméno] [příjmení], narozené [datum], bytem [adresa], v částce 108 000 Kč,

[jméno] [příjmení], narozenému [datum], bytem [adresa], v částce 55 000 Kč,

[jméno] [příjmení], narozenému [datum], bytem [adresa], v částce 483 220 Kč,

[jméno] [příjmení], narozené [datum], bytem [adresa], v částce 99 000 Kč,

[jméno] [příjmení], narozené [datum], bytem [adresa], v částce 75 013 Kč,

[jméno] [příjmení], narozenému [datum], bytem [adresa], v částce 137 100 Kč,

[jméno] [příjmení], narozenému [datum], bytem [adresa], v částce 335 000 Kč,

[jméno] [příjmení], narozené [datum], bytem [adresa], v částce 287 500 Kč,

obžalovaní [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] společně a nerozdílně

[jméno] [příjmení], narozenému [datum], bytem [adresa], v částce 84 619 Kč,

obžalovaní [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] společně a nerozdílně

[jméno] [příjmení], narozené [datum], bytem [adresa], v částce 489 241 Kč,

obžalovaní [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] společně a nerozdílně

[jméno] [příjmení], narozené [datum], bytem [adresa], v částce 88 000 Kč,

obžalovaní [jméno] [jméno] a [jméno] [příjmení] (dříve [příjmení]) společně a nerozdílně

[jméno] [příjmení], narozenému [datum], bytem [adresa], v částce 918 341 Kč,

obžalovaní [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno] a [jméno] [příjmení] společně a nerozdílně

[jméno] [příjmení], narozenému [datum], bytem [adresa], Přerov, v částce 30 000 Kč,

[jméno] [jméno], narozenému [datum], bytem [adresa], v částce 175 000 Kč,

[jméno] [příjmení], narozené [datum], bytem [adresa], v částce 150 388 Kč,

[jméno] [příjmení], narozené [datum], bytem [adresa],

[jméno] [příjmení], narozené [datum], bytem [adresa], v částce 300 000 Kč,

[jméno] [příjmení], narozenému [datum], bytem [adresa], v částce 337 005,36 Kč,

[jméno] [příjmení], narozenému [datum], bytem [adresa], v částce 158 000 Kč,

[jméno] [příjmení], narozené [datum], bytem [adresa], v částce 456 000 Kč,

[jméno] [příjmení], narozenému [datum], bytem [adresa] adresa: [adresa], v částce 200 000 Kč,

obžalovaní [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] společně a nerozdílně

[jméno] [příjmení], narozené [datum], bytem [adresa], v částce 319 000 Kč,

[jméno] [příjmení], narozenému [datum], bytem [adresa], v částce 204 000 Kč,

[jméno] [příjmení], narozenému [datum], bytem [adresa], v částce 105 000 Kč,

[jméno] [příjmení], narozené [datum], bytem [adresa], v částce 76 100 Kč,

obžalovaní [jméno] [jméno] a [jméno] [příjmení] společně a nerozdílně

[jméno] [příjmení], narozené [datum], bytem [adresa], v částce 246 638 Kč.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškození [příjmení] [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], Český rybářský svaz z.s., [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], město Jindřichův Hradec, [příjmení] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení], [příjmení] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [příjmení] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [příjmení] [jméno], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]

odkazují se svým nárokem na náhradu škody, uplatněným vůči obžalovaným [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškození [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [příjmení] [příjmení] odkazují se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaných [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] a odvolání poškozené [jméno] [příjmení] zamítají.

Odůvodnění:

Přezkoumávané rozhodnutí

1. Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 2. 12. 2025, č.j. 4 T 9/2025-200 byli obžalovaní [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] (dříve [příjmení]) uznáni vinnými jednáním popsaným v jeho výrokové části, spočívajícím (zkráceně) v tom, že všichni tito obžalovaní spolu s dalšími osobami s plným vědomím, že jde o činnost zaměřenou na soustavné neoprávněné získávání finančních prostředků na úkor poškozených prostřednictvím poskytování falešných informací poškozeným a prostřednictvím neoprávněného využití získaného přístupu do elektronického bankovnictví poškozených, se po předchozí vzájemné dohodě podíleli na činnosti širší skupiny osob, působící v době nejméně od září 2022 do 17. 04. 2024 na území České republiky, zejména v okrese Náchod, a dále na území Ukrajiny ve městě Oděsa, která spočívala v realizaci podvodných telefonátů jednotlivými členy této skupiny (tzv. falešnými operátory) z tzv. call centra nacházejícího se postupně na různých adresách v Oděse, naposledy Pysareva 3/3a, během nichž se falešní operátoři na základě předem připraveného seznamu volaných čísel spojovali s poškozenými, kterým se představovali jako pracovníci České národní banky (dále též„ ČNB“), zneužívaje přitom skutečných jmen zaměstnanců ČNB veřejně vystupujících v internetové síti ([příjmení], [příjmení], [jméno], [příjmení], [příjmení], [příjmení], [anonymizováno], [příjmení] atd.) nebo se jinak snažili navodit dojem, že jsou pracovníky banky majícími na starost bezpečnost klientských účtů, a pod záminkou, že jsou účty poškozených napadeny a jejich peníze je nutné dočasně převést na tzv. zabezpečené účty, přesvědčovali poškozené, aby převedli finanční prostředky na určené účty mimo dispozici poškozených, z nichž pak byly finanční prostředky odčerpány (výběry v hotovosti nebo dalšími transakcemi) ve prospěch uvedené zločinecké skupiny a jejích členů, nebo poškozené přesvědčovali, aby si na svůj mobilní telefon, nebo do svého počítače nainstalovali aplikaci Anydesk či TeamViewer, jejímž prostřednictvím členové skupiny získali přes sdílené ID vzdálený přístup do těchto zařízení, včetně možnosti náhledu na pracovní plochu a možnosti správy těchto zařízení, čímž získávali údaje k internetovému či mobilnímu bankovnictví poškozených a tedy i přístup k informacím o jejich účtech a platebních kartách, a za pomoci těchto informací a vzdáleného přístupu členové skupiny z účtů poškozených realizovali buď sami nebo ve spolupráci s poškozenými, kteří jednali v domnění, že své peníze chrání, ve prospěch uvedené zločinecké organizace a na úkor poškozených bankovní převody na účty mimo dispozici poškozených, případně jiné, zejména karetní transakce, v některých případech navíc falešní operátoři pod falešnou záminkou, že tak bude odhalen údajný pokus o úvěrový podvod s využitím osobních údajů poškozených, poškozené přesvědčili, aby svoji banku buď sami požádali o poskytnutí úvěru, nebo potvrdili žádost o úvěr vyhotovenou členy skupiny vzdáleným přístupem do zařízení poškozených, přičemž skutečným účelem tohoto postupu bylo navýšit objem disponibilních prostředků poškozených, kterých by se pak členové skupiny mohli shora uvedeným způsobem zmocnit, skupina byla vnitřně strukturovaná a organizována tak, že zde existovaly a vzájemně kooperovaly osoby a složky podrobně uvedené ve výrokové části napadeného rozsudku, kdy dále z prostor zmíněného tzv. call centra umístěného v Oděse na jednotlivých adresách realizovali společně uvedené telefonáty i další operátoři, jejichž věc je projednávána samostatně a která nebyla dosud pravomocně rozhodnuta, a to [příjmení] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], přičemž tato skupina realizovala nejméně v době od 12. 10. 2022 do 16. 4. 2024 z uvedeného call centra v Oděse hovory, kterými z poškozených podvodně vylákala finanční prostředky ve výši 87 679 320,53 Kč, představující dokonanou škodu, pokusila

se vylákat finanční prostředky ve výši 9 870 529,53 Kč a formou přípravy směřovala ke způsobení další škody ve výši 4 631 328,39 Kč, čímž jednotlivým poškozeným organizovaná skupina způsobila celkovou škodu ve výši 102 181 178,45 Kč, přičemž podíl jednotlivých obžalovaných na způsobené škodě a prospěchu je konkrétně popsán ve výroku napadeného rozsudku.

2. Uvedené jednání bylo po stránce právní kvalifikováno u obžalovaného [jméno] [příjmení] jako zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 trestního zákoníku, v dílčích útocích pod body 3, 17-53, 85-153 jako zvlášť závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 písm. a) trestního zákoníku částečně dokonaný, částečně ukončený ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, částečně ve stadiu přípravy podle § 20 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny ve smyslu § 107 trestního zákoníku, a v dílčích útocích pod body 3, 17, 19-20, 22-26, 30-31, 33-40, 42-47, 49-51, 85-93, 95, 97, 100, 102, 105, 109-114, 121-122, 124, 128, 131-133, 135, 139, 143-145, 148-150, 152 jako zvlášť závažný zločin neoprávněného přístupu k počítačovému systému a neoprávněného zásahu do počítačového systému nebo nosiče informací podle § 230 odst. 1, odst. 2 písm. a), d), odst. 4 písm. a), odst. 5 písm. a), b) trestního zákoníku, spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny ve smyslu § 107 trestního zákoníku. U obžalovaného [jméno] [jméno] bylo jeho jednání posouzeno jako zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 trestního zákoníku, v dílčích útocích pod body 1-121 a 139–153 jako zvlášť závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 písm. a) trestního zákoníku částečně dokonaný, částečně ukončený ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, částečně ve stadiu přípravy podle § 20 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny ve smyslu § 107 trestního zákoníku, v dílčích útocích pod body 1-5, 7-11, 13-17, 19-20, 22-26, 30-31, 33-40, 42-47, 49-51, 54, 56-65, 67-70, 72-82, 84-93, 95, 97, 100, 102, 105, 109-114, 121, 139, 143-145, 148-150, 152 jako zvlášť závažný zločin neoprávněného přístupu k počítačovému systému a neoprávněného zásahu do počítačového systému nebo nosiče informací podle § 230 odst. 1, odst. 2 písm. a), d), odst. 4 písm. a), odst. 5 písm. a), b) trestního zákoníku, spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny ve smyslu § 107 trestního zákoníku. Obžalovaný [jméno] [příjmení] podle závěrů soudu prvního stupně spáchal zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 trestního zákoníku, dílčími útoky pod body 17 - 53, 134 - 153, 168, 169 – 176, 177 – 179, 180 – 243, 244 – 310 zvlášť závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 písm. a) trestního zákoníku částečně dokonaný, částečně ukončený ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, částečně ve stadiu přípravy podle § 20 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny ve smyslu § 107 trestního zákoníku, dílčími útoky pod body 17, 19-20, 22-26, 30-40, 42-47, 49-51, 135, 139, 143-145, 148-150, 152, 168, 172-176, 177, 178, 181, 183-185, 187, 189, 190, 193, 194, 199-201, 205, 207, 209, 210, 213-215, 217, 221, 223, 228, 232, 238, 239, 244, 249, 250, 254, 257, 259, 273, 277, 288, 291, 292, 294, 296, 297, 303, 308, 310 zvlášť závažný zločin neoprávněného přístupu k počítačovému systému a neoprávněného zásahu do počítačového systému nebo nosiče informací podle § 230 odst. 1, odst. 2 písm. a), d), odst. 4 písm. a), odst. 5 písm. a), b) trestního zákoníku, spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny ve smyslu § 107 trestního zákoníku. U obžalovaného [jméno] [příjmení] bylo jeho jednání posouzeno jako zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 trestního zákoníku, v dílčích útocích pod body 142 - 149, 196 – 206 jako zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. a), d) trestního zákoníku částečně dokonaný, částečně ukončený ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, částečně ve stadiu přípravy podle § 20 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny ve smyslu § 107 trestního zákoníku, v dílčích útocích pod body 143-145, 148-149, 199-201, 204 jako zločin neoprávněného přístupu k počítačovému systému a neoprávněného zásahu do počítačového systému nebo nosiče informací podle § 230 odst. 1, odst. 2 písm. a), d), odst. 4 písm. a), d) trestního zákoníku, spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny ve smyslu § 107

trestního zákoníku. Obžalovaný [jméno] [příjmení] podle zjištění soudu prvního stupně spáchal zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 trestního zákoníku, dílčími útoky pod body 57 – 153 zvlášť závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 písm. a) trestního zákoníku částečně dokonaný, částečně ukončený ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, částečně ve stadiu přípravy podle § 20 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny ve smyslu § 107 trestního zákoníku, dílčími útoky pod body 57, 59-65, 67-70, 72-82, 84-93, 95, 97, 100, 102, 105, 109-114, 121-122, 124, 128, 131-133, 135, 139, 143-145, 148-150, 152 zvlášť závažný zločin neoprávněného přístupu k počítačovému systému a neoprávněného zásahu do počítačového systému nebo nosiče informací podle § 230 odst. 1, odst. 2 písm. a), d), odst. 4 písm. a), odst. 5 písm. a), b) trestního zákoníku, spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny ve smyslu § 107 trestního zákoníku. Jednání obžalované [jméno] [příjmení] bylo právně kvalifikováno jako zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odstavec 1 trestního zákoníku, v dílčích útocích pod body 1 - 36, 154 – 163, 164 – 168, 169 – 175 jako zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst.4 písm. a), d) trestního zákoníku částečně dokonaný, částečně ukončený ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, částečně ve stadiu přípravy podle § 20 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny ve smyslu § 107 trestního zákoníku, v dílčích útocích pod body 1-5, 7-9, 11, 13-20, 22-26, 30-31, 33-36, 154-163, 164-175 jako zločin neoprávněného přístupu k počítačovému systému a neoprávněného zásahu do počítačového systému nebo nosiče informací podle § 230 odst. 1, odst. 2 písmeno a), d), odst. 4 písm. a), d) trestního zákoníku, spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny ve smyslu § 107 trestního zákoníku.

3. Za to byli obžalovaní odsouzeni následovně: obžalovaný [jméno] [příjmení] podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku za použití § 108 odst. 1 trestního zákoníku, § 43 odst. 1 trestního zákoníku a § 58 odst. 1, odst. 2 písm. b, odst. 6 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání sedmi roků, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, obžalovaný [jméno] [jméno] za shora uvedené trestné činy a dále za trestný čin zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku a za zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 2, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, jimiž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Náchodě ze dne 1. 10. 2024, sp. zn. 1 T 2/2024, ve znění rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 12. 12. 2024, sp. zn. 10 To 249/2024-1142, podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku za použití § 108 odst. 1 trestního zákoníku, § 43 odst. 2 trestního zákoníku a § 58 odst. 1, odst. 2 písm. b, odst. 6 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání sedmi roků, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou; podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku byl zrušen výrok o trestu, jež byl [jméno] [jméno] uložen rozsudkem Okresního soudu v Náchodě ze dne 1. 10. 2024, sp. zn. 1 T 2/2024, ve znění rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 12. 12. 2024, sp. zn. 10 To 249/2024-1142, a současně byla zrušena i všechna další rozhodnutí na tento výrok o trestu obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. Obžalovaný [jméno] [příjmení] byl odsouzen podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku za použití § 108 odst. 1 trestního zákoníku, § 43 odst. 1 trestního zákoníku a § 58 odst. 1, odst. 2 písm. b, odst. 6 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání sedmi roků, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Obžalovaný [jméno] [příjmení] byl odsouzen za shora uvedené trestné činy a dále za přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, jímž byl uznán vinným trestím příkazem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 19. 03. 2024, č. j. 7 T 33/2024-69, který mu byl doručen dne 26. 3. 2024 a který nabyl právní moci dne 4. 4. 2024, a to ve znění usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 23. 5. 2024, č. j. 7 T 33/2024-151, podle § 209 odst. 4 trestního zákoníku za použití § 108 odst. 1 trestního zákoníku, § 43 odst. 2 trestního zákoníku a § 58 odst. 1, odst. 2 písm. b, odst. 6

trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání pěti roků, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou; podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku byl zrušen výrok o trestu, jež byl [jméno] [příjmení] uložen trestním příkazem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 19. 3. 2024, č. j. 7 T 33/2024-69, a to včetně usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 23. 5. 2024, č. j. 7 T 33/2024-151 a současně byla zrušena i všechna další rozhodnutí na tento výrok o trestu obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byl obžalovanému [jméno] [příjmení] uložen trest propadnutí věci, a to 1 ks oranžových pákových kleští. Obžalovaný [jméno] [příjmení] byl odsouzen podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku za použití § 108 odst.1 trestního zákoníku, § 43 odst. 1 trestního zákoníku
a § 58 odst. 1, odst. 2 písm. b, odst. 6 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání sedmi roků, pro jehož výkon byl obžalovaný podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou; podle § 71 odst. 1 trestního zákoníku byl obžalovanému [jméno] [příjmení] dále uložen trest propadnutí náhradní hodnoty – mobilního telefonu s příslušenstvím, a to mobilního telefonu zn. Apple Iphone 15 [příjmení] [jméno], model C7V1F17GXW, IMEI1: 354550161316191, IMEI2: 354550161225400, bílé barvy, s papírovou krabičkou a USB-C kabelem, bez hesla, jenž byl zajištěn podle § 79g odst. 1 trestního řádu usnesením policejního orgánu KRPH -12478-2738/TČ-2023-080079, který je uložen ve skladu zajištěných věcí PČR. Obžalovaná [jméno] [příjmení] byla odsouzena podle § 209 odst. 4 trestního zákoníku za použití § 108 odst. 1 trestního zákoníku, § 43 odst. 1 trestního zákoníku a § 58 odst. 1, odst. 2 písm. b, odst. 6 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání tří roků; výkon uloženého trestu odnětí svobody byl obžalované podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání čtyř roků a šesti měsíců.

4. O uplatněných nárocích poškozených na náhradu majetkové škody soud prvního stupně rozhodl tak, že podle § 229 odst. 1 trestního řádu byli poškození: [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], Český rybářský svaz z.s., místní organizace Beroun, [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], Město Jindřichův Hradec, [jméno] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno],

[příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [jméno] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [jméno] [příjmení], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno] a [příjmení] [jméno], všichni zastoupeni společným zmocněncem [příjmení] [jméno] [příjmení], LL.M., Ph.D., dále poškození [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [příjmení] [příjmení] a [jméno] [příjmení], všichni zastoupeni společným zmocněncem [příjmení] [jméno] [příjmení], [příjmení], LL.M., poškození Ing. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], Mgr. [jméno] [příjmení], DiS, [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], všichni zastoupení společnou zmocněnkyní [příjmení] [jméno] [příjmení], LL.M et LL.M., poškozené [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], všechny zastoupené společným zmocněncem [příjmení] [jméno] [příjmení], poškozené [jméno] [příjmení] a Bc. [jméno] [příjmení], obě zastoupeny

společným zmocněncem [příjmení] [jméno] [příjmení], poškození [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], všichni zastoupeni společným zmocněncem [příjmení] [jméno] [příjmení], se svými nároky na náhradu škody odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních.

5. Z odůvodnění napadeného rozsudku a ze spisu, který byl Vrchnímu soudu v Praze jako soudu druhého stupně s podanými odvoláními obžalovaných a poškozených předložen, je patrno, že státní zástupce podal dne 15. 4. 2025 u Krajského soudu v Hradci Králové obžalobu na celkem 20 obžalovaných pro jednání, kvalifikované jako zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 trestního zákoníku, zvlášť závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. a) odst. 5 písm. a) trestního zákoníku dílem dokonaný, dílem ve stadiu pokusu a dílem ve stadiu přípravy, spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny ve smyslu § 107 trestního zákoníku a zvlášť závažný zločin neoprávněného přístupu k počítačovému systému a neoprávněného zásahu do počítačového systému nebo nosiče informací podle § 230 odst. 1, odst. 2 písm. a), d), odst. 4 písm. a), odst. 5 písm. a), b) trestního zákoníku, spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny ve smyslu § 107 trestního zákoníku (u obžalovaných [příjmení], [jméno], [příjmení], [příjmení] s právní kvalifikací realizačních trestných činů mírnější, v závislosti na výši způsobené škody či prospěchu, u obžalovaných [příjmení], [příjmení], [jméno], [příjmení] a [anonymizováno] pak s právní kvalifikací jejich jednání pouze jako zvlášť závažného zločinu účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 trestního zákoníku). Žalované trestné činnosti se měli obžalovaní dopustit stručně řečeno tím, že se vědomě podíleli na činnosti organizované zločinecké skupiny zabývající se tzv. navoláváním poškozených, které pod záminkou ohrožení jejich peněz uložených na bankovních účtech tato skupina prostřednictvím svých tzv. falešných bankovních operátorů přiměla, aby sami přímo převedli peníze na předem určené účty mimo jejich dispozici, nebo aby si nainstalovali aplikaci pro vzdálený přístup do jejich IT zařízení, přes kterou pak členové skupiny, částečně ve spolupráci s nic netušícími poškozenými, finanční prostředky odčerpali ve prospěch skupiny. Jednotliví členové skupiny pak měli různá postavení a funkce, přičemž většina obžalovaných vykonávala funkci falešného operátora, někteří se zabývali systematicky či v jednotlivých případech náborem nových operátorů nebo přispívali jinou činností ve prospěch skupiny.

6. Krajský soud v Hradci Králové nařídil k projednání věci hlavní líčení, které započalo dne 6. 10. 2025. Následujícího dne obžalovaní [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] prohlásili po příslušném poučení svoji vinu a krajský soud v hlavním líčení dne 3. 11. 2025 jejich prohlášení viny přijal a rozhodl o vyloučení trestní věci těchto obžalovaných k samostatnému projednání. U obžalovaných [příjmení], [příjmení] a Svobody bylo prohlášení viny učiněno plně v souladu s obžalobou, u obžalovaných [jméno], [příjmení] a [příjmení] se prohlášení viny vztahovalo na skutky dle obžaloby s výhradou vyjmenovaných skutků, kterých se tito obžalovaní neúčastnili a účastnit nemohli, s čímž souhlasil i státní zástupce, tedy i jejich prohlášení viny bylo učiněno v rozsahu, na kterém se shodla obžaloba s obhajobou. Krajský soud poté prováděl dokazování k otázkám trestu a náhrady škody a dne 2. 12. 2025 byl vyhlášen napadený rozsudek.

Podaná odvolání

7. Proti tomuto rozsudku podali odvolání obžalovaní [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] a dále poškození (v návětí tohoto rozhodnutí jmenovitě uvedení), zastoupení společnými zmocněnci [příjmení] [jméno] [příjmení], LL.M., Ph.D., JUDr. [jméno] [příjmení], [příjmení], LL.M., Mgr. [jméno] [příjmení] a Mgr. [jméno] [příjmení].

8. Obžalovaný [jméno] [jméno] v odůvodnění odvolání směřujícím pouze do výroku o trestu prostřednictvím obhájce stručně uvedl, že uložený souhrnný trest odnětí svobody v trvání sedmi let se zařazením do věznice s ostrahou považuje za nepřiměřeně přísný přesto, že mu byl správně

ukládán za použití ustanovení § 58 odst. 6 trestního zákoníku. Za přiměřený by odvolatel považoval vzhledem k okolnostem a učiněnému prohlášení viny trest kolem čtyř až pěti let odnětí svobody. Proto navrhl, aby byl napadený rozsudek ve výroku o trestu zrušen a aby mu byl uložen trest mírnější.

9. Obžalovaný [jméno] [příjmení] zaměřil odvolání do výroku o vině i trestu. Pokud jde o výrok o vině, má odvolatel zato, že soud prvního stupně sice respektoval stav, na němž se shodli obžalovaný i státní zástupce, totiž že se obžalovaný nedopustil skutků pod body 170, 179 a 272 až 275 obžaloby a ve výroku rozsudku pak byly jednotlivé skutky přečíslovány, takže výrok o vině v napadeném rozsudku odpovídá jeho prohlášení viny. Avšak obžalovaný (prostřednictvím obhájce) má v souladu se závěry právní věty za to, že jednotlivé dílčí útoky pokračujícího trestného činu jsou samostatnými skutky a je tedy o nich třeba rozhodnout samostatným výrokem, pokud byly obžalovány. Proto v posuzovaném případě nestačilo skutky, kterých se obžalovaný nedopustil, pouze vypustit, ale soud o nich měl rozhodnout samostatným zprošťujícím výrokem tak, aby byla zajištěna právní jistota a aby byl vyčerpán celý předmět obžaloby. Pokud jde o výrok o trestu, uložený trest odnětí svobody v trvání sedmi let ve věznici s ostrahou považuje odvolatel za nepřiměřeně přísný a nedostatečně reflektující polehčující okolnosti. Domnívá se, že nebylo dostatečně zohledněno jeho prohlášení viny a jeho postoj v rámci celého trestního řízení, v němž obžalovaný plně spolupracoval a k věci vypovídal, přičemž je na něj nutno hledět jako na bezúhonného člověka s jedním zahlazeným odsouzením. Obžalovaný byl k trestné činnosti naverbován, účastnil se jí nedobrovolně, neměl z ní (kromě malých záloh, dohromady čítajících cca 170 tisíc Kč) žádný profit, byl fyzicky napadán, strastiplně se snažil z Ukrajiny utéct, což se mu nakonec podařilo. Jeho situace tedy byla odlišná než u ostatních spoluobžalovaných. Škodu, která se u něj jeví jako nejvyšší (38 milionů Kč), nezpůsobil sám, ale společně s dalšími spolupachateli, přičemž osobně tzv.„ navolal“ jen 3 miliony Kč. Obžalovaný se domnívá, že ve srovnání se spoluobžalovanými, kteří rovněž prohlásili vinu, došlo u něj k nejméně výraznému snížení trestu, oproti návrhu státního zástupce o pouhých šest měsíců. Ostatní stejně potrestaní spoluobžalovaní přitom mají mnohdy závažnější trestní minulost, případně jim byly ukládány souhrnné tresty. V doplnění odůvodnění odvolání pak obžalovaný dále poukázal na fakt, že řízení proti němu bylo vedeno vazebně, což je podle jeho názoru rovněž nutno zohlednit, protože ačkoli mu bude doba strávená ve vazbě započítána do trestu, fakticky byl po dlouhou dobu podroben přísnějšímu režimu, než jaký je nastaven pro odsouzené ve výkonu trestu odnětí svobody. Cítí se proto být znevýhodněn, neboť prohlášením viny ulehčil práci soudu i státnímu zástupci, a přesto se tyto okolnosti ve výměře trestu, který mu byl uložen, fakticky neodrazily, přičemž v průběhu řízení nemohl být se svou rodinou, která ho potřebuje. Obžalovaný z těchto důvodů žádal, aby soud druhého stupně doplnil napadený rozsudek o chybějící výrok ve vztahu ke skutkům č. 170, 179 a 272 až 275 obžaloby a rozhodl o těchto skutcích zproštěním, a dále aby zrušil výrok o trestu a sám mu uložil trest odnětí svobody ve výměře kolem pěti let.

10. Obžalovaný [jméno] [příjmení] v odůvodnění odvolání podaného do výroku o trestu prostřednictvím obhájce poukázal rovněž na prohlášení viny, které před soudem prvního stupně učinil a připomněl kratší dobu svého působení v ukrajinském call centru ve srovnání s obžalovanými [příjmení], [jméno] a [příjmení], kteří též prohlásili vinu a byly jim uloženy tresty odnětí svobody ve shodné výměře. Odvoláním se domáhal zrušení výroku o trestu a nového rozhodnutí, kterým by mu měl odvolací soud uložit trest odnětí svobody nižší, pod hranicí sedmi let.

11. Proti výroku, kterým byli poškození podle § 229 odst. 1 trestního řádu se svými nároky na náhradu škody odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních, se v podaných odvoláních vymezili ti poškození, kteří jsou jmenovitě uvedení v návětí tohoto rozhodnutí, zastoupení společnými zmocněnci [příjmení] [jméno] [příjmení], LL.M., Ph.D., JUDr. [jméno] [příjmení],

[příjmení], LL.M., Mgr. [jméno] [příjmení] a Mgr. [jméno] [příjmení].

12. V odůvodnění odvolání jménem poškozených zastoupených společným zmocněncem [příjmení] [jméno] [příjmení], LL.M., Ph.D. zmocněnec poukazuje na nepřípustnou paušalizaci, které se soud prvního stupně při rozhodování o nárocích poškozených dopustil, když odkazující výrok opřel o námitky obhajoby ohledně nesrovnalostí u konkrétních poškozených v otázce částečného navrácení vylákaných finančních prostředků a nutnosti provádět další rozsáhlé dokazování. Zmocněnec upozornil, že tato argumentace byla vztažena plošně na všechny poškozené, ačkoli se netýká ani jednoho z poškozených, které zastupuje, neboť z jeho klientů padesát poškozených výslovně potvrdilo, že jim dosud nebylo vyplaceno ani vráceno vůbec nic, čtyřem byla část prostředků vrácena již před uplatněním nároku, což bylo zohledněno v samotném připojení k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody a čtyřem obžalovaným byly určité částky vráceny následně ([jméno] [anonymizováno] částkou 100 000 Kč, [jméno] [příjmení] částkou 36 294 Kč, [jméno] [příjmení] částkou 37 800 Kč a [jméno] [příjmení] částkou 6 500 Kč), pročež v tomto rozsahu berou tito poškození svůj návrh částečně zpět. Poškození tedy mají za to, že by měl být napadený rozsudek ve výroku o náhradě škody ohledně nich zrušen a věc vrácena soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

13. Společný zmocněnec poškozených [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], JUDr. [jméno] [příjmení], [příjmení], LL.M., v jednotlivých odvoláních podaných jménem těchto poškozených v zásadě shodně uváděl, že soud prvního stupně postupoval nezákonně, když poškozeným nárok náhradu škody, s nímž se k trestnímu řízení připojili, nepřiznal. [příjmení], jimiž obžalovaní [příjmení], [jméno], [příjmení], [příjmení], [anonymizováno] a [příjmení] škodu těmto poškozeným způsobili, jsou ve výroku o vině popsány, poškození dostatečně vylíčili způsob, jak jim škoda vznikla a poskytli orgánům činným v trestním řízení veškerou nezbytnou součinnost. Jelikož je škoda uplatněná poškozenými doložena důkazy obsaženými ve spise, měl soud prvního stupně postupovat podle § 228 odst. 1 trestního řádu a poškozeným uplatněný nárok přiznat. U poškozené [jméno] [příjmení] (skutek 59) činí škoda 246 638 Kč a nebyla jí nahrazena ani částečně. U poškozené [jméno] [příjmení] (skutek 308) činí škoda aktuálně 769 354,05 Kč, po odečtení policií vrácených 22 155,50 Kč. U poškozeného [jméno] [příjmení] (skutek 32) se podařilo zajistit platbu ve výši 46 812,20 Kč, která mu byla na účet vrácena, škoda u něj tedy činí 206 989,60 Kč, s níž se také k trestnímu řízení připojil. Poškozený [příjmení] [příjmení] (skutek 104) se připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 30 216,15 Kč již po odečtu částky 15 000 Kč, která mu byla vrácena bankou. Poškozená [jméno] [příjmení] (skutek 284) žádala nahradit škodu ve výši 299 000 Kč, vráceno jí nebylo ničeho, stejně tak poškozený [jméno] [příjmení] (skutek 213) neobdržel žádnou částku na náhradu škody, a proto ji požaduje v plné výši, jak mu byla škoda způsobena, tj. 154 890 Kč. Z uvedených důvodů poškození žádají, aby soud druhého stupně výrok o náhradě škody ohledně nich zrušil a sám rozhodl tak, že obžalovaným uloží povinnost škodu jim nahradit ve výši, kterou požadovali.

14. Za poškozenou [jméno] [příjmení] podal odvolání zmocněnec [příjmení] [jméno] [příjmení], který v odůvodnění odvolání uvedl, že výrok ohledně náhrady škody u poškozené [příjmení] v napadeném rozsudku je nezákonný, neboť soud prvního stupně ve výroku o vině dospěl k jednoznačnému závěru, že obžalovaní poškozené škodu v celkové výši 116 000 Kč způsobili. Jelikož zde nejsou žádné pochybnosti o tom, že škoda v této výši poškozené vznikla, nebyla jí ani částečně nahrazena a tuto škodu způsobili obžalovaní trestným činem, mělo být rozhodnuto o povinnosti obžalovaných tuto škodu poškozené nahradit i s požadovaným úrokem z prodlení. Navrhl proto soudu druhého stupně, aby výrok o náhradě škody poškozené [příjmení] zrušil a znovu rozhodl tak, že jsou obžalovaní [příjmení], [jméno], [příjmení], [příjmení], [anonymizováno] a [příjmení] povinni společně a nerozdílně nahradit poškozené škodu

způsobenou trestným činem v částce 116 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 11,5% p.a. z této částky za období ode dne 8. 10. 2025 do zaplacení.

15. Podstatou odvolání poškozených [jméno] [příjmení] a Bc. [jméno] [příjmení], zastoupených zmocněncem [příjmení] [jméno] [příjmení], zaměřeného rovněž do výroku o náhradě škody, kterým byly tyto poškozené odkázány na občanskoprávní řízení, byl požadavek na zásah odvolacího soudu v tom smyslu, aby byl vadný výrok zrušen a věc vrácena Krajskému soudu v Hradci Králové s pokynem řádně o náhradě škody těmto poškozeným rozhodnout. Poškozené mají za to, že odkaz na řízení ve věcech občanskoprávních není a nesmí být nástrojem procesního zjednodušení pro soud, ani prostředkem ke kolektivnímu vyřešení situace u všech poškozených bez náležité individualizace. Z výroku o vině napadeného rozsudku je jednoznačně zřejmé, že došlo ke spáchání zvlášť závažného zločinu podvodu, poškozeným vznikla škoda, tato škoda byla způsobena konkrétním jednáním obžalovaných a je známa její výše. Jsou tedy splněny všechny čtyři předpoklady odpovědnosti za škodu: protiprávní jednání, vznik škody, příčinná souvislost a zavinění (dokonce úmyslné). U poškozených [příjmení] a [příjmení] navíc nebyla tvrzena žádná blokace, žádné vrácení, žádné plnění pojišťovny ani nebyla vznesena žádná námitka ze strany obžalovaných ohledně důvodu nebo výše nároku. Skutkový základ je přitom totožný s výrokem o vině. Za této situace nejsou dány podmínky § 229 odst. 1 trestního řádu a tvrzení soudu prvního stupně o tom, že pro vyslovení povinnosti k náhradě škody není v dané věci podklad, je vnitřně rozporné a nepřezkoumatelné. Z těchto důvodů poškozené navrhují, aby vrchní soud výrok
o náhradě škody, který se jich týká, zrušil a věc vrátil krajskému soudu s pokynem, aby řádně o náhradě škody rozhodl.

Přezkumné řízení

16. Vrchní soud v Praze jako soud druhého stupně, kterému byla věc předložena k rozhodnutí o podaných odvoláních, nejprve ověřil, že všechna odvolání byla podána včas (§ 248 trestního řádu), osobami oprávněnými (§ 246 trestního řádu) a splňují náležitosti obsahu odvolání (§ 249 trestního řádu). Poté z jejich podnětu ve veřejném zasedání, v němž doplnil dokazování listinnými důkazy, jak bude níže uvedeno, přezkoumal podle § 254 odst. 1 trestního řádu z hlediska vytýkaných vad zákonnost a odůvodněnost napadeného rozsudku i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, přičemž k případným vadám, které nebyly odvoláními vytýkány, byl povinen přihlížet, jen pokud by měly vliv na správnost výroků, proti nimž byla odvolání podána.

17. Uvedeným postupem odvolací soud především zjistil, že v řízení napadenému rozsudku předcházejícím nedošlo k žádným podstatným vadám, které by způsobily porušení ustanovení, jimiž se má zabezpečit objasnění věci nebo práva obžalovaných na obhajobu. Zejména konstatoval, že všichni obžalovaní před tím, než prohlásili vinu, byli řádně poučeni ve smyslu § 206c trestního řádu, o určitosti jejich prohlášení viny nevznikly žádné pochybnosti, obžalovaní uznali vinu jednáním popsaným v obžalobě (u obžalovaných [jméno], [příjmení] a [příjmení] mimo některé dílčí skutky, na čemž panovala shoda se státním zástupcem), souhlasili s právní kvalifikací jejich jednání, byli obeznámeni s rozsahem hrozící trestní sazby a možností snížení trestu odnětí svobody pod její dolní hranici i s tím, že soudem přijaté prohlášení viny nelze odvolat a skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze napadat opravným prostředkem.

K odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení] proti výroku o vině:

18. Obžalovaný [jméno] [příjmení] zaměřil své odvolání předně do výroku o vině, kdy tvrdil, že výrok
o vině v napadeném rozsudku sice odpovídá jeho prohlášení viny, protože oproti obžalobě v něm chybí útoky pod body 170, 179 a 272 až 275, kterých se nedopustil (a v napadeném rozsudku jsou tedy jednotlivé výroky přečíslovány), avšak domnívá se, že tyto útoky neměly být z výroku o vině pouze vypuštěny, nýbrž o nich bylo třeba rozhodnout samostatným zprošťujícím výrokem,

jelikož se jedná o jednotlivé dílčí útoky pokračujícího trestného činu, které jsou současně samostatnými skutky.

19. Z podnětu odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení] se však odvolací soud výrokem o vině zabývat nemohl, neboť obžalovaný za dodržení všech procesních podmínek a po řádném poučení prohlásil vinu způsobem, který je srozumitelně zachycen v protokolu o hlavním líčení a soud jeho prohlášení viny přijal zcela v souladu s tím, jak bylo obžalovaným učiněno.

20. Nutno zdůraznit, že obžalovaný v odvolání netvrdí, že nebyly splněny podmínky pro přijetí prohlášení viny, že výrok o vině je v rozporu s obsahem přijatého prohlášení viny nebo že došlo k závažnému porušení jeho práv, což by nepochybně bylo relevantním důvodem přezkumu v odvolacím řízení. Neargumentuje tím, že soud neměl jeho prohlášení viny v rozsahu, ve kterém je obžalovaný učinil, přijmout, s odkazem na ustanovení § 206c odst. 5 trestního řádu, podle něhož soud prohlášení viny nepřijme, není-li v souladu se zjištěným skutkovým stavem. Jinými slovy nenamítá, že prohlášení viny bylo učiněno bez řádného poučení obžalovaného a soudem prvního stupně bylo rozhodnuto v rozporu s učiněným prohlášením viny.

21. Odvolací soud tedy nemohl z uvedených důvodů posuzovat obsah odvolání obžalovaného jako námitku, že přijetí prohlášení viny bylo nezákonné. Proto se nemohl výrokem o vině obžalovaného [příjmení] věcně zabývat, ani do něj jakkoli zasahovat. Odvolání obžalovaného je totiž v části, směřující do výroku o vině, nepřípustné.

22. Podle § 206c odst. 7 trestního řádu nelze skutečnosti uvedené v prohlášení viny napadat opravným prostředkem. Podle § 246 odst. 1 písm. b) trestního řádu obžalovaný nemůže odvoláním výrok o vině napadnout v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny. Takový závěr recentně potvrzuje např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 3. 2026, sp. zn. 6 Tdo 63/2026 nebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 1. 2026, sp. zn. 8 Tdo 1182/2025, z nichž plyne, že odvolací soud není oprávněn ani povinen takový výrok o vině přezkoumávat.

23. K podstatě námitky obžalovaného však Vrchní soud v Praze obiter dictum uvádí, že důvodem postupu soudu prvního stupně, kterým dílčí útoky u obžalovaného [jméno] [příjmení] (ale též u obžalovaných [jméno] [jméno] a [jméno] [příjmení]) z popisu skutku v souladu s prohlášením viny pouze vypustil, byla skutečnost, že tyto útoky, kromě znaků tzv. realizačního trestného činu naplňovaly i znaky trestného činu účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 trestního zákoníku (v daném případě se jednalo o alternativu dle alinea druhá). Vycházel tak zřejmě z dřívější rozhodovací praxe, která se spíše klonila k názoru, že spáchání dalšího trestného činu v rámci účasti na organizované zločinecké skupině lze postihovat jako jednočinný souběh trestného činu podle § 361 trestního zákoníku jakožto ohrožujícího trestného činu a dalšího tzv. realizačního trestného činu (např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 10. 12. 2014, sp. zn. 3 Tdo 684/2014, ze dne 19. 8. 2020, sp. zn. 5 Tdo 1589/2018 a ze dne 15. 3. 2022, sp. zn. 6 Tdo 1300/2021).
Na druhou stranu již dříve judikatura připouštěla, že aplikace § 107 a 108 trestního zákoníku nevylučuje ve vztahu k trestnému činu podle § 361 trestního zákoníku ani souběh vícečinný.

24. Velký senát trestního kolegia Nejvyššího soudu v usnesení ze dne 28. 5. 2024, sp. zn. 15 Tdo 50/2024 sjednotil praxi v posuzování organizované zločinecké skupiny a dospěl k závěru, že v případě konkurence trestného činu účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 trestního zákoníku s tzv. realizačními trestnými činy nejde o souběh jednočinný (o jeden skutek de iure), nýbrž o souběh vícečinný. Podle jeho závěrů je tomu tak proto, že jednání pachatele, které vykazuje zákonné znaky zvlášť závažného zločinu účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 trestního zákoníku, je samostatným skutkem odlišným od skutků,

jimiž dochází k naplnění zákonných znaků tzv. realizačních trestných činů. Jelikož jde o samostatný skutek, uplatňují se ve vztahu k němu procesní řešení, která nejsou odvislá od závěru učiněného ve vztahu k tzv. realizačním trestným činům. Důsledkem toho je i fakt, že pravomocné rozhodnutí soudu o tzv. realizačním trestném činu (ať již v podobě výroku odsuzujícího či zprošťujícího) nevytváří překážku věci rozhodnuté ve vztahu ke skutku, v němž je spatřován zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 trestního zákoníku.

25. Ve vztahu k projednávané věci tedy nutno dát za pravdu názoru obhajoby, spočívajícím v tom, že pokud nebylo prokázáno, že konkrétní útoky, které jsou mu obžalobou kladeny za vinu spáchal obžalovaný, nelze tyto útoky jen vypustit z pokračujícího trestného činu podvodu (případně jiného realizačního trestného činu) a mělo být o nich rozhodnuto zprošťujícím výrokem, neboť podle § 12 odst. 13 trestního řádu skutkem podle tohoto zákona se rozumí též dílčí útok pokračujícího trestného činu, není-li výslovně stanoveno jinak.

26. Zproštění obžalovaného obžaloby pro dílčí útok pokračujícího trestného činu podvodu z důvodu neprokázání viny např. z důvodu fyzické absence v call centru, aniž by se obžalovaný na daném dílčím útoku podílel organizačně či jinak v rámci společného úmyslu a nebylo by tudíž možno dovodit jeho trestní odpovědnost ani jako spolupachatele či účastníka, by však neměl žádný dopad na vinu trestným činem účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 trestního zákoníku.

27. Jak ale bylo výše vysvětleno, Vrchní soud v Praze posoudil odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení] v části, týkající se výroku o vině jako nepřípustné. S ohledem na nedělitelnost odvolání se však dále zabýval tou jeho částí, v níž obžalovaný brojil proti výroku o trestu.

K odvoláním obžalovaných [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] proti výroku o trestu:

28. Přezkumu odvolání obžalovaných [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] proti výroku o trestu odnětí svobody (když jejich odvoláními nebyly napadány případné jiné druhy trestů) nebránila žádná překážka, proto se jimi odvolací soud zabýval z hlediska správnosti, zákonnosti i odůvodněnosti. Při tomto přezkumu neshledal žádné pochybení, které by odůvodňovalo jeho kasační nebo reformatorní zásah.

29. Soud prvního stupně ve svých úvahách o stanovených trestech, které v odůvodnění napadeného rozsudku podrobně rozepsal a lze tak na ně pro stručnost odkázat, vycházel u každého z odvolatelů z hledisek rozhodných pro ukládání trestu podle ustanovení § 38 a § 39 trestního zákoníku, posoudil povahu a mimořádnou závažnost projednávané trestné činnosti, délku jejího páchání, organizovanost a koordinovanost jednání, vysoký počet poškozených, rozsah způsobené škody a získaného prospěchu, jakož i osobní poměry jednotlivých obžalovaných, současně zohlednil i jejich procesní postoj, zejména skutečnost, že učinili prohlášení viny, a této okolnosti přiznal význam i při použití ustanovení o mimořádném snížení trestu odnětí svobody.

30. Soud druhého stupně pokládá v tomto ohledu za podstatné, že se v případě všech tří obžalovaných jednalo o závažnou úmyslnou majetkovou a kybernetickou trestnou činnost páchanou ve prospěch organizované zločinecké skupiny, systematicky, opakovaně a v delším časovém úseku. Už z tohoto hlediska nebyl dán prostor pro uložení mírnějších trestů, než jaké nalézací soud obžalovaným uložil, když přitom nepřehlédl nic, co by mohlo svědčit významně ve prospěch obžalovaných, a současně ani nepřecenil žádnou z přitěžujících okolností.

31. Odvolací soud pro úplnost doplnil ve veřejném zasedání dokazování hodnocením chování obžalovaných [jméno] a Svobody ve výkonu aktuálně odpykávaného trestu, avšak ani tyto důkazy nezměnily zásadně ničeho na způsobu, jakým na jejich osoby nahlížel soud prvního stupně.

Obžalovaný [příjmení] ve vazebním zasedání, které projednání jeho odvolání předcházelo, i v samotném veřejném zasedání opakovaně a věrohodně projevil jistou sebereflexi a lítost nad spáchaným činem, ani ta však nemohla, s ohledem na podíl tohoto obžalovaného na způsobené škodě a další, níže uvedené okolnosti, které svědčí v jeho neprospěch, vést ke korekci výměry trestu uloženého napadeným rozsudkem.

32. Nutno připomenout, že všichni tři obžalovaní byli odsouzeni podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku za použití § 108 trestního zákoníku, neboť trestnou činnost spáchali ve prospěch organizované zločinecké skupiny (§ 107 trestního zákoníku), a proto byli ohroženi zvýšenou trestní sazbou. V daném případě se na ně vztahovala trestní sazba § 209 odst. 5 (pět až deset let) zpřísněná
o třetinu, její horní hranice tedy činila třináct let a čtyři měsíce, přičemž dolní hranice zůstala na pěti letech, avšak trest musel být podle požadavku zákona ukládán v horní polovině této zvýšené trestní sazby, tedy nejméně ve výměře devíti let a dva měsíce. Od takto stanovené trestní sazby musel soud prvního stupně odvíjet své úvahy o konkrétní výši trestu odnětí svobody jednotlivým obžalovaným.

33. U obžalovaného [jméno] [jméno] soud prvního stupně správně dovodil podmínky pro uložení souhrnného trestu i za trestné činy zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 2 odst. 3 trestního zákoníku a podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 2, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, za současného zrušení předchozího výroku o trestu v trvání dvou let nepodmíněně z rozsudku Okresního soudu v Náchodě ze dne 1. 10. 2024, sp. zn. 1 T 2/2024, ve znění rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 12. 12. 2024, sp. zn. 10 To 249/2024. Rejstřík trestů obžalovaného [jméno] svědčí
o tom, že je na něj třeba pohlížet jako na recidivistu se sklonem k páchání různorodé kriminality. [jméno] jeho zapojení do nyní projednávané trestné činnosti byla větší, obžalovaný se činnosti zločinecké skupiny účastnil od počátku aktivně, byť na nižší pozici telefonisty, na Ukrajině působil přibližně dvacet měsíců, lze mu přičítat 135 útoků a škodu přesahující 24 milionů Kč, resp. prospěch přesahující 18 milionů Kč. V aktuálním výkonu trestu odnětí svobody se chová bezkonfliktně, je pracovně zařazen, stanovený program zacházení však zcela neplní.

34. Na obžalovaného [jméno] [příjmení] se hledí jako na osobu bezúhonnou. V rámci zločinecké skupiny působil téměř deset měsíců, a to z důvodu finanční motivace, poskytovaného zázemí a neschopnosti řešit své osobní problémy (ztráta zaměstnání, alkohol, drogy) jinou cestou. V případě tohoto obžalovaného ale nelze opominout, že se na Ukrajinu opětovně vrátil a k činnosti skupiny se znovu připojil přesto, že již s ní měl zkušenost a byl mu dobře znám její kriminální charakter. Ačkoli nebyl příliš úspěšným telefonistou, je mu přičítána účast na bezmála 200 útocích, způsobení škody téměř 40 milionů Kč resp. prospěch ve výši přesahující 17 milionů Kč. Obžalovaný [příjmení] v rámci nynějšího trestního řízení opakovaně projevil lítost nad svým činem a deklaroval snahu po nápravě.

35. Obžalovaný [jméno] [příjmení] je vícečetným recidivistou, byť pro druhově odlišnou trestnou činnost, který se připojením ke zločinecké skupině na Ukrajině vyhýbal nástupu trestu odnětí svobody. Aktivně k činnosti skupiny získal i svého bratra [jméno] [příjmení]. V rámci skupiny působil jako telefonista po dobu zhruba osmi měsíců a téměř 100 útoky postupně způsobil škodu přesahující 18 milionů Kč, resp. prospěch přesahující 13 milionů Kč. Ve věznici Rýnovice, kde dosud vykonává trest odnětí svobody, se jeví vcelku jako bezproblémový. Byl krátce pracovně zařazen, avšak došlo k jeho vyřazení z důvodu neplnění norem.

36. Jak bylo opakovaně zmíněno, všichni výše uvedení obžalovaní prohlásili vinu a soud prvního stupně jejich prohlášení viny přijal. Obžalovaní tak významně přispěli k usnadnění trestního řízení a k zásadnímu zkrácení jeho trvání. Tato skutečnost se musela v ukládaných trestech výrazně projevit a také se tak projevila. Soud prvního stupně dále nepřehlédl, že v rámci zločinecké skupiny zastávali tito obžalovaní v celé její hierarchii ty nejnižší pozice a tomuto jejich

postavení také odpovídala míra profitu, který z trestné činnosti získali. Zároveň byli podrobeni omezování, dohledu a vystavováni nátlaku, často i fyzickému, ze strany svých„ nadřízených“ a opustit činnost skupiny pro ně bylo obtížné, byť nikoli nemožné.

37. Lze konstatovat, že okolnosti významné pro ukládání trestu jsou u všech těchto obžalovaných v zásadě srovnatelné. Fikce neodsouzení u obžalovaného [příjmení] oproti již trestaným [jméno] a [anonymizováno] je vyvážena vyšší škodou, kterou obžalovaný [příjmení] způsobil a faktem, že i přes znalost kriminální činnosti skupiny se k ní opakovaně připojil. Soudem přijaté prohlášení viny bylo v uložených trestech zohledněno dostatečně, snížením trestu odnětí svobody o více než dva roky pod dolní mez sazby, v níž by měl být trest vyměřen. Stanovená délka trestu odnětí svobody
u všech obžalovaných i způsob výkonu trestu odpovídají jak charakteru nyní projednávané trestné činnosti, závažnosti jejich jednání a podílu na projednávané trestné činnosti, jejich osobním poměrům, polehčujícím a přitěžujícím okolnostem, které soud prvního stupně podrobně rozebral, tak i potřebě individuální i generální prevence.

38. Odvolací soud tedy nezjistil, že by uložené tresty byly nepřiměřeně přísné nebo že by neodpovídaly kritériím rozhodným pro ukládání trestu, jak jsou zakotvena v příslušných ustanoveních trestního zákoníku. Napadený rozsudek je ve výrocích o trestu zákonný a věcně správný, žádná z vad vytýkaných odvoláními ani žádná jiná vada, k níž by bylo třeba přihlížet z úřední povinnosti, shledána nebyla.

39. Jelikož odvolání obžalovaných [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] nejsou důvodná, odvolací soud je podle § 256 trestního řádu zamítl.

K výroku o náhradě škody

40. Argumentům odvoláním poškozených soud druhého stupně naopak přiznal nesporné opodstatnění.

41. V odůvodnění napadeného rozsudku soud prvního stupně vysvětluje, proč dospěl k závěru, že by dokazování vedené k objasnění nároku na náhradu škody u jednotlivých poškozených přesáhlo rámec trestního řízení s tím, že částky způsobené škody, které procházejí výrokem o vině, nemusí korespondovat s uplatněnými nároky poškozených, neboť u některých z nich byly určité částky vráceny či nějakým způsobem zajištěny. Konkrétně pak vyjmenovává nejasnosti ohledně výše škody u poškozených [příjmení], [příjmení], [příjmení], [příjmení], [příjmení], [příjmení], [příjmení], [příjmení], [příjmení], [příjmení], [anonymizováno], [ulice], [příjmení], [příjmení], [příjmení], [příjmení], [anonymizováno] a [příjmení].

42. Odvolací soud je však toho názoru, že k otázce náhrady škody nelze přistupovat paušálně, jak to činí soud prvního stupně, když nároky poškozených uváděných v odst. 141 odůvodnění napadeného rozsudku (kromě poškozeného [příjmení], viz níže) se navíc ani netýkají obžalovaných [příjmení], [jméno], [příjmení], [příjmení], Svobody a [příjmení]. A posoudil věc následovně:

43. Jelikož se všichni poškození v projednávané trestní věci se svými nároky na náhradu škody připojili vůči všem dvaceti obžalovaným, avšak jednotlivým obžalovaným jsou kladeny za vinu konkrétní útoky pokračujícího trestného činu podvodu podle § 209 trestního zákoníku (případně trestného činu neoprávněného přístupu k počítačovému systému a neoprávněného zásahu do počítačového systému nebo nosiče informací podle § 230 trestního zákoníku), kterým tito obžalovaní jednotlivým poškozeným škodu způsobili a jsou tedy za její vznik odpovědní, bylo tuto skutečnost nutno do výroku o náhradě škody náležitě promítnout.

44. Jak odvolací soud shora s odkazem na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 5. 2024, sp. zn. 15 Tdo 50/2024 vysvětlil, je nezbytné respektovat vztah vícečinného souběhu mezi trestným

činem účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 trestního zákoníku a tzv. realizačními trestnými činy a tudíž i ve vztahu k rozhodování o nárocích poškozených vycházet z toho, že škoda jednotlivým poškozeným nebyla způsobena samotnou účastí obžalovaných na organizované zločinecké skupině, ale právě až v souvislosti se spácháním konkrétního útoku realizačního trestného činu, který lze přičítat vždy konkrétním obžalovaným.

45. Proto soud druhého stupně přikročil ke zrušení výroků o náhradě škody, které se týkají poškozených odvolatelů (s výjimkou poškozené [příjmení], viz níže) a v rozsahu zrušení rozhodl o uložení povinnosti obžalovaným nahradit poškozeným majetkovou škodu v částkách, které byly nepochybné a u nichž nebylo ohledně výše náhrady třeba dalšího dokazování. V novém rozhodnutí odvolací soud vycházel především z výroku o vině a důsledně rozlišoval, který nárok toho kterého poškozeného lze přičítat konkrétnímu obžalovanému, tedy nepostupoval en bloc, nýbrž podle viny jednotlivých obžalovaných na trestném činu, kterým byla škoda způsobena. U poškozených, jimž byly určité částky vráceny, tyto vrácené částky odečetl od celkové způsobené škody, případně zohlednil ponížení nároku ze strany samotných poškozených.

46. Nemohl ovšem vyhovět odvoláním všech poškozených, a to z následujících důvodů:

47. Jestliže všichni poškození zastoupení společným zmocněncem [příjmení] [jméno] [příjmení], LL.M., Ph.D. podali odvolání proti výroku o náhradě škody rozsudku týkajícím se výhradně obžalovaných [příjmení], [jméno], [příjmení], [příjmení], [ulice] a [příjmení] ve vyloučené trestní věci vedené proti těmto obžalovaným, bylo nyní možné přiznat náhradu škody pouze těm poškozeným, kterým byla škoda způsobena právě těmito obžalovanými (či některým z nich) a ostatní poškozené s jejich nárokem na náhradu škody vůči těmto obžalovaným odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních, přičemž ale poškození nadále mohou uplatňovat přihlášený nárok v původním trestním řízení vedeném proti ostatním obžalovaným.

48. Pokud jde o poškozené odvolatele zastoupené společným zmocněncem [příjmení] [jméno] [příjmení], [příjmení], LL.M., bylo zjištěno, že poškozená [jméno] [příjmení] se nepřipojila se svým nárokem na náhradu škody včas ve smyslu § 43 odst. 3 trestního řádu (připojení z 20. 10. 2025 č.l. 64 141 spisu), neboť dokazování v dané věci bylo soudem prvního stupně zahájeno již 7. 10. 2025. Ohledně této poškozené odvolací soud výrok o náhradě škody v napadeném rozsudku nezrušil, protože rozhodnutí o odkázání poškozené s jejím nárokem na občanskoprávní řízení je v daném procesním stadiu třeba považovat za správné. O nároku poškozeného [jméno] [příjmení] pak soud prvního stupně vůbec nerozhodl, ač se tento poškozený s nárokem na náhradu škody prostřednictvím společného zmocněnce připojil řádně a včas; odvolání tohoto poškozeného tedy bylo posouzeno jako důvodné.

49. Společný zmocněnec [příjmení] [jméno] [příjmení] zastupoval původním v trestním řízení poškozené [příjmení], [příjmení] a [příjmení], které byly se svými nároky na náhradu škody v napadeném rozsudku odkázány na občanskoprávní řízení, odvolání proti tomuto rozsudku podal pouze jménem poškozené [jméno] [příjmení] Odvolací soud se tudíž zabýval výrokem o náhradě škody ohledně této poškozené, když neměl podnět a nebyl povinen ani oprávněn přezkoumat daný výrok i ohledně poškozených [příjmení] a [příjmení].

50. Poškozené [jméno] [příjmení] a Bc. [jméno] [příjmení], zastoupené společným zmocněncem Mgr. [jméno] [příjmení] se podaným odvoláním domáhaly přiznání nároku na náhradu škody proti obžalovaných [příjmení], [jméno], [příjmení], [příjmení], [anonymizováno] a [příjmení], avšak poškozené [příjmení] [příjmení] těmito obžalovanými škoda způsobena nebyla, což ovšem poškozené nebrání v tom, aby svůj nárok nadále uplatňovala v původním, dosud probíhajícím trestním řízení vedeném proti ostatním obžalovaným.

51. Ve veřejném zasedání bylo dokazování doplněno vyjádřeními poškozených [příjmení], [příjmení], [příjmení], [příjmení] [příjmení], [příjmení], [anonymizováno], [příjmení], [příjmení], [příjmení] a [příjmení], předloženými jejich zmocněncem. Z jejich vyjádření je patrno, že těmto

poškozeným nebyla škoda nahrazena ani částečně. Z těchto poškozených odvolací soud rozhodoval pouze o nárocích poškozených [příjmení], [příjmení], [příjmení], [příjmení] a [příjmení], neboť právě těmto poškozeným byla způsobena škoda jednáním některého z obžalovaných, jejichž vina byla zjištěna nyní přezkoumávaným rozsudkem.

52. Dále soud druhého stupně o nárocích poškozených postupoval na základě níže uvedených zjištění, které modifikují výše škody u jednotlivých poškozených, fixované ve výroku o vině, a rozhodl
o povinnosti jednotlivých obžalovaných samostatně či solidárně, v závislosti na jejich konkrétní odpovědnosti, škodu nahradit ve smyslu § 228 odst. 1 trestního řádu.

53. [příjmení] [jméno] [jméno] byla částka 100 000 Kč plněna pojišťovnou a sám poškozený nárok omezil na 175 000 Kč, který mu byl přiznán. [jméno] [příjmení] po vrácení částky 36 294 Kč policií svůj nárok omezila na 31 401 Kč, což odvolací soud ve svém rozhodnutí reflektoval. U poškozené [jméno] [příjmení] činila škoda 790 800, poškozená uplatnila nárok na náhradu škody ve výši 791 509,55 včetně úroku z půjčky ve výši 709,55 Kč a vráceno jí bylo 22 155,50 Kč. [jméno] pak nárok ponížila na 769 354,05 Kč. Soud druhého stupně jí přiznal náhradu škody ve výši 768 644,50 Kč, přičemž v této částce není zohledněn požadovaný úrok z půjčky, o kterém by muselo být vedeno další dokazování, přesahující rámec tohoto trestního řízení, které až do rozhodnutí odvolacího soudu bylo vůči obžalovanému [příjmení], jenž této poškozené škodu způsobil, vedeno vazebně. Poškozenému [jméno] [příjmení] banka vrátila 46 812,20 Kč, po odečtu vrácené částky činí jeho nárok 206 979,60 Kč. U poškozeného [jméno] [příjmení] činila škoda způsobená trestným činem částku 45 000 Kč. Poškozenému bylo mu vráceno 15 000 Kč, proto mu byla přiznána náhrada škody ve výši 30 000 Kč. Jestliže požadoval i náhradu za bankovní poplatky, bylo by třeba vést další dokazování, avšak již mimo trestní řízení. Poškozenému [jméno] [příjmení] byla částka 154 890 Kč jako náhrada způsobené škody z podnětu jeho odvolání přiznána, neboť mu dosud nebylo uhrazeno ničeho. [příjmení] [jméno] [příjmení] náleží náhrada škody v plné výši
i s požadovaným úrokem, který běží od třetího dne od zahájení hlavního líčení, kdy se poškozená s nárokem k trestnímu řízení připojila a obžalovaní se s ním mohli seznámit. Úrok z prodlení v druhém pololetí roku 2025 představoval 11,5% ročně. Poškozené [jméno] [příjmení] byl přiznán nárok na náhradu škody v požadované výši 205 000 Kč s úrokem z prodlení, ale nikoli 12% p. a. od 2. 6. 2023, nýbrž stejně a za stejných podmínek jako u poškozené [příjmení], se zbytkem nároku proto byla poškozená odkázána na občanskoprávní řízení. U ostatních poškozených zůstala situace nezměněná jako v době, kdy se připojili k trestnímu řízení, neboť částky, které na náhradu škody odpovídající výroku o vině požadovali, nebyly kráceny byť jen částečnou úhradou.

54. Pokud tedy soud druhého stupně nevyhověl některým poškozeným v jejich nárocích na náhradu škody zcela, odkázal je podle § 229 odst. 2 trestního řádu se zbytkem nároku na náhradu škody na občanskoprávní řízení. Poškozené, kterým nebyla škoda způsobena trestným činem spáchaným obžalovanými [příjmení], [jméno], [příjmení], [příjmení], [anonymizováno] a [příjmení] rovněž odkázal, a to podle § 229 odst. 1 trestního řádu, s celými jejich nároky na náhradu škody, uplatněnými vůči těmto obžalovaným, na řízení ve věcech občanskoprávních.

55. Jak již bylo zmíněno, poškozená [jméno] [příjmení] se připojila se svým nárokem k trestnímu řízení až dne 20. 10. 2025, přitom hlavní líčení probíhalo od 6. 10. 2025 a dokazování bylo zahájeno dne 7. 10. 2025. Podle § 43 odst. 2 trestního řádu je návrh na to, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost nahradit v penězích škodu nebo nemajetkovou újmu, jež byla poškozenému trestným činem způsobena, třeba učinit nejpozději u hlavního líčení před zahájením dokazování. Připojení poškozené k trestnímu řízení nebylo včasné, proto bylo její odvolání zamítnuto a výrok o odkázání na občanskoprávní řízení ponechán tak, jak ho vyslovil soud prvního stupně.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Lze však proti němu podat dovolání k Nejvyššímu soudu ČR, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti němuž dovolání směřuje, podáním u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni.

Dovolání lze podat pouze z důvodů uvedených v § 265b trestního řádu, nutný obsah dovolání je uveden v § 265f trestního řádu.

Nejvyšší státní zástupce může dovolání podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch či v neprospěch obžalovaného, obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí, který se ho bezprostředně dotýká.

Obžalovaný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání za dovolání nepovažuje, byť bylo takto označeno.

Praha 29. července 2026

JUDr. Eva Rejchrtová
předsedkyně senátu